

MIEJSCA PAMIĘCI
Nagłowice
Muzeum 'Dworek Mikołaja Reja'

NIECHAJ NARODOWIE WŹDY POSTRONNI ZNAJĄ
IŻ POLACY NIE GESI I SWÓJ JEZYK MAJĄ

ochromyalem nasluzbye v m y veffitkyem mvsza
nachromem do domu, czekalem thego az do thego
czaszv abich finom svem tho zagrodzil aby ta-
kyegofz pokoyv uzyvaly jako y yam et protestor
devm et homines izem fzyem wthem zachoval pacifice
folgvyacz vyaczay lasze v m aslavye svey nizly
czemu lnyzemv, ale vydza lz podobno bog
albo od ynyzego koncza tha rzecz zaczyacz chezem
nislím ya rozvmyal, albo nyeveyem czo daley
ma býcz, wfak mlodzy nyech pothem y soba mo-
vya, tilkom^a ya tho sobye poziskal izem foby
az do thego czaszv nyffczem any mnymanya
any lasky v m nye obroszil y mam za tho lz tho
v m foby y finom svem tak zachowacz badziez
raczil y szynmy moyemy lz dalibog taz milofcz
y soba zachovaya jako ya rad v m sluzą a pyen
zadny nadrodze naz(a)laze^b tho ya panv bogv po-
rvczan then vye czy koziel aczy baran, y vye
czo mogy sinovye zatho traczą, anyevymye wla-
snofczy swoich wfak fza znaczne vyofky ich y
oprava baby Ich. Tilko profza aby tho bilo
v v m przyemno. Ia lvz do czaszv dozycz
precz mvsza bom vyara lvz ftar mile dzie-
czy lako byaloboczky povyedal nyechczec^c my fzie
szalecz. mlodem fzie tho zeydzie povoly^d

Mykolay Rey
znaglovicz pravyc^e
zeczyvy v m

o listh v m profza do lucziczkiego
alje lz by nyefigloval pan lucziczky

Ja Nikolaj Rej ¹⁶⁴⁴⁻¹⁷¹⁹ Szwagłowicz wyśnuwam tym listem
tem iż nowoży wobodnijsze kłosa dżwierz spanem
Szwolickim iż mam wujczy bopd palankow i
szkodna zarobne niywanu od kłycs ze słu
poboro ofmnaftiye grofij a iż sły na była
iżafniyejsza prawoda jayse ten listy kwa
rekan wolafnam i natboż kłan pycetis ja

Nikolaj Rej
Szwagłowicz

iedy się zejda na odpust
Ksiadz w kościele woła, wrzeszczy,
Na omentarzu beczka trzeszczy,
Jeden potrzasa kobiałka,
Drugi bębmem a piszczatka, /.../
Kury wrzeszcza, świnię kwicza,
na ołtarzu jaja liczą ...

Kopia obrazu REMBRANDA van Rijn „*A POLISH NOBLE MAN*”
przedstawiająca ANDRZEJA REYA (1584 - 1641),
ambasadora i doradcę królów Zygmunta III i Władysława IV Wazów,
wnuka MIKOŁAJA REYA

wykonana przez Annę Koźniewską w 2005 r. i ofiarowana
Muzeum w Nagłowicach przez rodzinę Reyów:

Rodzinę profesora Krzysztofa de Werszowec Reya
Nicolasa Reya, ambasadora USA w Polsce
Rodziny Stanisława i Xawerego Reyów, Annę z Reyów Potocką,
Cecylię z Reyów Szerauc z Przeclawia i Montresoru

Ku Orłowi iego K. Mito.

Dyśy blugo miły Orle biały/
 Az wiby bodz rakiłoś zwykł smiały.
 Sdazyci Pan Bog w hycio po myśli twey/
 Ze mieżehy hni w czym zacności swey.
 Jedno sie rozmitay Pána swiego/
 Szczęry prawdy swistej woleyiego.
 Zabrzdę w hycy sprzećiwicy twoi/
 W hiał nie tányo iál sie káždy doł.
 Azym wistehy strách przypadnie ná mie/
 Gby potożyß swa nádzycia w Pámie.

Jż Orzel ver. własne przy-
 właszon há Herb á há Klenot Krolom /
 Ksiazrom / á przelożonym swiatá i tego.

Lasne sie ná to rozmyslal/
 Kro ten Klenot Krolom przydal/
 Orłá práká tháł zacnego/
 Orłáwie tym stanom włásnego/
 Káždy to może znáć.
 Bo ten prák náđ inie práki/
 Swey zacności dziwne znáki/
 Náđ przyrodzenie spráwule/
 Aznácznie to okážnie/
 Ze iest o Krolmi Krolom.
 Bo tháł swoy stan chowa w mierze/
 Bez potrzeby nie nie bierze/
 Co názbymym rozdáie/
 Co žniemu leca o przeláie/
 Żyw przy nim kto może.
 Nie drażni niłogo nigdy/
 Ale też nie čirpi kżywdy/
 Bowiem ktho go namniey draśnie/
 Wierz mi że pochwili wrzásnie/
 Wkaze co vmie.
 Wzgore lata pod obłoki/
 Przepátruia c swiat hyroki/
 Niego rozliczne spráwy/
 Jáko prák Krolowßki práwy/
 Kády w hycio wiedzyal.
 Drode mieni y stároś/
 A muśi mu znouu odroś/
 Páznogcie pycze tákiż noo/
 Wic ktemu y osobny glos/
 W hyc prákom stráśliwy.
 Dawid zacny Procoł y Krol/
 Gby go gryżł on serdeczny mol/
 Te iego mlodoś wspomina/
 A ktemu ia przyrownywa/
 Kto swa złoś odmieni.
 Pátrz że ten co swiatem broi/
 Teiśliż mu to nie przystoi/
 W hycio co temu Orłowi/
 Aniech ro naproś hcy powie/
 Bo w ro snáđnie trefie. A z

Ktu sje už poczyn-
 naia stany y domy niektore śacnego
 narodu Wollskiego.

A Anapirwey on zacny Zygmunt/
 sławny Krol Polski.

Jupiter byl zacny Krol / zá wieku złotego/
 Zdzis ná wiečno pámieć / sławna gwiazd á iego/
 Imieniem iest przezwaná / gdyż swym przyrodzeniem/
 Łáśkáwie sie obchodzi / z ludzkim pokoleniem
 Wláśnie też náß Jupiter / Zygmunt Polski práwy/
 Może być zwan / kto wspomni / iego swiete spráwy.
 Ze sie máło scia gály / ná włásne pożytki/
 Záwždy sie wiecey stáral / o poddáne w hyci.